

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Władysław Pawlak

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie ze skargi R. B.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawie przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie VI S (...),
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 13 maja 2020 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarżący R. B. złożył skargę - z dnia 16 stycznia 2020 r. - na przewlekłość postępowania Sądu Najwyższego co do przewlekłości w sprawie VI S [...] Sądu Apelacyjnego w (...) ze skargi R. B. z dnia 14 listopada 2019 r. (zarejestrowanej pod sygn. akt VI Sk (...) - k. 7), w której zarządzeniem z dnia 5 grudnia 2019 r. zwrócono skargę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (jedn. tekst: Dz. U. z 2018 r., poz. 75), nie przewidują odrębnej skargi na przewlekłość postępowania prowadzonego w sprawie ze skargi

o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie głównej. W art. 12 ust. 3 i art. 16 tej ustawy jest wyraźnie mowa o postępowaniu co do istoty sprawy. W orzecznictwie zostało już wyjaśnione, że przez „tok postępowania w sprawie”, w znaczeniu przyjętym w art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 powołanej ustawy, należy rozumieć „postępowanie co do istoty sprawy”, a nie inne incydentalne postępowania (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2017 r., III SPP 2/17, nie publ.); incydentalnym postępowaniem w stosunku do postępowania głównego jest postępowanie ze skargi na przewlekłość (zob. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2005 r., III SO 19/05, nie publ.; postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 1 kwietnia 2005 r., SPK 19/05; OSNKW 2005, nr 7-8, poz. 67; z dnia 31 marca 2005 r., IV KZ 9/05; OSNKW 2005, nr 4, poz. 38).

Z uwagi na to, iż w sprawie ze skargi na przewlekłość dotyczącej postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio przepisy procedury cywilnej, skarga na przewlekłość postępowania, która jest niedopuszczalna, podlega odrzuceniu na podstawie art. 8 ust. 2 cyt. ustawy w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 398⁶ § 3 k.p.c. Ubocznie trzeba zwrócić uwagę, że również zażalenie na zarządzenie o zwrocie skargi na przewlekłość postępowania jest niedopuszczalne z mocy ustawy, gdyż przepisy powołanej ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. przewidują jednoinstancyjny tryb rozpoznania takiej skargi (zob. też uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2005 r., V CNP 7/05, nie publ., a także por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2006 r., VI KZ 4/05, nie publ.; z dnia 15 grudnia 2005 r., I KZP 44/05; OSNKW 2006, nr 1, poz. 6).

Na marginesie trzeba zauważyć, że redakcja żądania skargi wskazuje, iż jej zakresem jest objęte postępowanie przed Sądem Najwyższym. Z uzasadnienia skargi nie wynika jednak, by toczyło się postępowanie przed Sądem Najwyższym, którego dotyczy ta skarga; według zapisów systemu Supremus do Sądu Najwyższego nie wpłynęła skarga R. B. na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie VI S (...) (k. 6). W związku z tym skarga także z tej przyczyny podlega odrzuceniu, gdyż nie można jej wnieść w sprawie, która w sensie procesowym nie jest prowadzona.

